

fremme med Hensyn til, hvilke Institutioner det skulde betale Omkostningerne. Der har været nævnt Staten, Amtet og Kommunen. Disse Bestemmelser i Forslaget egner sig bedst til Behandling i et Udvalg. Jeg skal kun nævne, at jeg for mit Vedkommende vilde anse det for mest tiltalende, om det blev ordnet saaledes, at Amtet og Kommunen delte Omkostningerne, og det blev Amsraadet og Sogneraadet, der tog Bestemmelse om Bekæmpelsen. Til Slut skal jeg udtale, at jeg gerne vil medvirke til Sagens Fremme.

Nordby: Det er jo et nyt Felt, der her skal lovgives paa, og det er da rimeligt, at der vises nogen Forsigtighed. Efter mit Skøn vil det foreliggende Lovforslag være tilfredsstillende og antageligt, men naturligvis kan det tænkes, at der er et og andet at ændre. Nu forstod jeg den sidste ærede Taler saaledes, at han mente, at Lovforslaget skal i Udvalg, og i Betragtning af, at vi bevæger os paa et ganske nyt Lovgivningsfelt, kan jeg billige dette. Jeg vil kun ganske kort sige, at det efter min Mening er berettiget, at der lovgives paa dette Omraade. Ogsaa jeg har nemlig den Opfattelse, at Raagerne, som det ærede Medlem sagde, i større eller mindre Grad er Skadedyr. Hvor de falder paa, kan de anrette meget betydelig Skade for den enkelte og derigennem for hele Samfundet, for saa vidt som denne Plage kan ramme mange enkelte. Jeg kan godt sige ligesom det ærede Medlem, at jeg selv har mærket, hvad Skade disse Fugle kan gøre, og jeg er ikke i Tvivl om, at de gør langt mere Skade end Gavn. Men naar saa er, er det ogsaa betimeligt, at der fremkommer en Lov, efter hvilken man kan bekæmpe Raagerne. Jeg gentager, at jeg kunde have været tilfreds med en Lov, affattet saaledes som Lovforslaget her foreligger, men da dette Forslag ønskes behandlet i et Udvalg, har jeg i og for sig ikke noget at sige dertil, det kan være rimeligt nok. Jeg tror imidlertid ikke, at det foreliggende Lovforslag kan ændres meget. Hovedsagen er for øvrigt efter mit Skøn, at der virkelig bliver lovgivet paa dette Omraade. Jeg vil derfor anbefale, at Lovforslaget bliver fremmet saa hurtigt, som det lader sig gøre.

Jeppesen: I Tilslutning de to ærede foregaaende Talere kan jeg anbefale dette Lovforslag paa det bedste. Enhver, som har været Vidne til den Skade, som forvoldes, hvor en Raagekoloni regerer, maa indrømme, at det er i højeste Grad betime-

ligt, at vi faar en Lov, hvorved der kan raades Bod paa den Skade, som disse Fugle afstedkommer. Det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, rejste Spørgsmaalet om, hvem der skulde iværksætte den Raagekrig, som vil blive Følgen af en saadan Lov, og hvem der skulde betale Omkostningerne derved. Jeg kan ikke se rettere, end at Hovedpunktet i denne Sag er, at selve Krigen bliver iværksat; om det saa bliver Amsraadene eller Sogneraadene, som kommer til at iværksætte den, bliver en Biting. I øvrigt mener jeg, at dette Spørgsmaal kan blive behandlet indenfor det Udvalg, som bliver nedsat om Sagen.

Jeg kan paa mit Partis Vegne give Lovforslaget den bedste Anbefaling. Jeg haaber, det snart maa føres igennem her, saa det kan komme ned i det andet høje Ting, saaledes at vi kan naa at faa det ophøjet til Lov i denne Samling.

Sonne: En Gang i Ejer Vinter modtog jeg skriftlig Henvendelse fra en Landejendomsbesidder, som oplyste, at han faa Aar i Forvejen havde købt sin Landejendom og betalt denne med 10,000 Kr. ekstra, fordi der paa denne fandtes en Raagekoloni, der normalt gav Ejeren en aarlig Indtægt af 500 Kr. Det er muligvis den samme Landejendomsbesidder, som har givet Anledning til den Forespørgsel til Justitsministeriet, som er omhandlet i Folketingsudvalgets Betænkning, og som forelægger Justitsministeriet det Spørgsmaal, hvorvidt Ejeren af en Ejendom, hvorpaa der findes en Raagekoloni, af hvilken han har en paavisselig Indtægt, har Krav paa Erstatning af det offentlige, dersom Kolonien ødelægges ved offentlig Foranstaltning i Henhold til Lov. Det paagældende Spørgsmaal maa efter Justitsministeriets Førmening besvares benægtende, idet dog den højtærede Justitsminister forsigtigt har tilføjet, at det jo staar den skadelidende frit for at søge Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene. Jeg anfører dette, idet jeg samtidig ønsker betonet, at jeg jo ikke mener, at de Ejerinteresser, der eventuelt vil kunne kræves ved Etablering af Lovforanstaltninger til Raagernes Udryddelse eller Bekæmpelse, skulde være afgørende for Lovgivningsmagtens Stilling til Spørgsmaalet om Iværksættelse af en saadan lovordnet Bekæmpelse. Det paagældende Spørgsmaal maa vel formentlig afgøres under Hensyn til, om den Skade, Raagerne gør, er større end den Nytte, de gør, og atter, om Skaden er saa omfattende, at den berettiger til Iværk-